

προσεκλινεν ὡσεὶ εἶχεν ἐννοήσῃ αὐτὸ ἐντελέστατα.

Ἡ πρώτη ἐκείνη τῶν μαθημάτων ἡμέρα, ἣτις ἐμελλε νὰ ἐπαναλαμβάνεται μονοτόνως καὶ ἀμεταβλήτως ἐπὶ μακρόν, δὲν ἐφάνη τόσο ἀνιάρχῳ ὅσον ὑπέθετεν· αἱ διδασκαλίαι τῆς φωνητικῆς μουσικῆς καὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τῇ ἐνέπνευσαν ἀμέσως ἀγάπην, ἐπειδὴ δ' ἡγάπα πολὺ τὴν μουσικὴν διεῖδεν ἐν τῇ σπουδῇ αὐτῆς διαρκῆ ψυχαγωγίαν, ἀποζημιούσαν αὐτὴν διὰ τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν, τὰ μαθηματικά, καὶ τοὺς κακεντρεχεῖς λόγους, οὓς ἡ ζηλοτυπία ἐξηρέυετο κατ' αὐτῆς ἐν τῷ κήπῳ ἐν ταῖς ὥραις τοῦ διαλείμματος.

Τὴν ἐπαύριον ἡ αὐτὴ ἀκτίς ἀφύπνισεν αὐτὴν· εἶδε τὴν αὐτὴν ταλκνωμένην ἐπὶ τοῦ τοίχου σκιάν, καὶ τὸ πρῶτον ὃν ὄπερ ἐσκέφθη ἦτο τὸ λευκὸν ἐκεῖνο ῥόδον τοῦ Ἀπριλίου, ὄπερ ὑπέκλινεν ἐπὶ τοῦ παραθύρου ὡς πρωϊνὴ ἐπισκέπτις.

— Διατί λέγουν, εἶπε καθ' ἐκυτὴν, ὅτι τὰ τριαντάφυλλα ζοῦν μόνον ἓνα πρῶϊ; Αὐτὸ εἶνε λάθος, τὸ ὅποιον ἔκαμαν ἄνθρωποι ποῦ δὲν ἐμβῆκαν ἐσωτερικοὶ εἰς παρθεναγωγεῖον. Αὐτὸ τὸ τριαντάφυλλο ζῆ δύο ἡμέρας τώρα, καὶ θὰ ζήσῃ καὶ ὅλην τὴν ἐβδομάδα. Θὰ παρακκλέσω τὸν Θεὸν εἰς τὴν προσευχὴν μου νὰ τ' ἀφήσῃ νὰ ζήσῃ ἓνα μῆνα τὸ ὀλιγώτερο!

Πράγματι τὸ ῥόδον ἐφαίνετο εὐεκτοῦν· οὐδὲν σύμπτωμα ἀγωνίας ἐφαίνετο ἐπὶ τῶν λευκῶν του πετάλων· Ἡ Κλαίρη ἐχάρη πολὺ ἰδοῦσα αὐτὸ ἀνθηρὸν καὶ ἀκμαῖον, ἐφίλησεν αὐτὸ μετ' ἄκρας προσοχῆς, ἐκ φόβου μὴ τὸ μαράνη, καὶ τὸ ῥόδον ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῆς αὔρας συνήτησε μικρὰν πλεξίδα μαύρης κόμης καὶ ἐπαίξε φαιδρῶς μετ' αὐτῆς, ὡσεὶ ὅπως τῇ εὐχαριστήσῃ διὰ τὸ ἀγγελικὸν φίλημα ὄπερ ἔλαβεν.

Ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, ὅτε ἡ φαντασία εἶνε ζωηρά, τὰ πάντα προσωποποιοῦνται.

Ἡ Κλαίρη διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ λευκοῦ ῥόδου ἤρξατο προσοικειούμενη τὸν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ βίον.

Δὲν ἀνησυχεῖ πλέον ἀκούουσα ἐνίοτε κακεντρεχεῖς λόγους ἐν τῷ κήπῳ· ἐδείκνυε ψυχρὰν τινὰ φιλοφροσύνην πρὸς πάσας τὰς μαθητριάς μετ' οὐδεμιᾶς στενοτέρου συνδεομένη. Ἄν τὰ λευκὰ ῥόδα ἔζων δύο ἔτη, ἡ Κλαίρη θὰ ὑφίστατο λίαν ἀνωδύνως τὴν ἀπὸ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἐξορίαν.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ λευκὸν ῥόδον ἐδείξεν ἡδὴ τὰ πρῶτα τῆς παρακμῆς σημεῖα καὶ μεθ' ὅλας τὰς μερίμνας ἃς δύναται νὰ καταβάλῃ κόρη πρὸς ἀδελφὴν ἀνιάτως ἀσθενοῦσαν, τὸ δυστυχὲς ῥόδον ἀπώλεσε τὸ ὠρχεῖον χροῦμά του, ἐφυλλορροήσε, καὶ ἐξέπνευσεν εἰς δακρύβρεκτον τῆς Κλαίρης φίλημα.

Τότε ἡ Κλαίρη δὲν ἐνόμισεν ὅτι παρέβαινε τὸν κανονισμὸν τοῦ παρθεναγωγείου ἂν ἔκοπτε τὸ

στέλεχος ὄπερ ἐβάσταζε τὰ λείψανα τοῦ ἄνθους, καὶ ἐφύλαξεν αὐτὸ εἰς κιβωτιδίον τι.

Ἐκ τῆς συνεχείας τῆς ἱστορίας ταύτης θέλομεν ἴδῃ ὅτι τὸ μέλλον καὶ ἡ τύχη τῆς Κλαίρης ἦσαν ἐν τῷ κιβωτιδίῳ ἐκείνῳ.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

ἐπὶ ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ Διαδόχου.

Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Ἔρας» τὰς προσφωνήσεις τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη κατὰ τὸ δοθὲν γεῦμα ἐπὶ ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ Διαδόχου.

Τὸ αἶσιον γεγονός τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ἐκπαιδεύσεως τοσοῦτον λαμπρῶς συντελεσθείσης, ὡς διετράνωσαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ βασιλόπαιδος, πληροὶ τοὺς μυχιούς πόθους σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὄπερ μετ' εὐφροσύνης βεβιαῶς θὰ ἀναγνώσῃ τὰς προσφωνήσεις τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Αἱ πατριωτικαὶ λέξεις τοῦ βασιλέως θὰ εὐρωσιν ἡμῶς εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, ἐξεγείρουσαι παλμούς εὐλόγου συγκινήσεως· ἡ εὐγλωττος δὲ καὶ ἐμβριθὴς προσλαλιά τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἀναγνωσθῇ ὡς ἡ ἀνταξία ἀπήχησις τῶν αἰσθημάτων ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τοῦ ἐντὸς καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου. Ὁ μὲν βασιλεὺς εἶπε τὰ ἐπόμενα:

«Συγχαίρων σήμερον τὸν υἱὸν μου καὶ ἐμὲ αὐτὸν διὰ τὰ λαμπρὰ καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεών σου, ὀφείλω κατὰ καθήκον ἐν πρώτοις νὰ ἐκφράσω πρὸς σᾶς, κύριε Ἄνδρες, τὰς θερμὰς καὶ ἐγκαρδίας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἰκανότητα, ἣν ἐπεδείξατε, καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσιν μεθ' ἧς συνετέλεσατε τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ μου. Εὐχαριστῶ ἐπίσης πάντας ὑμᾶς, κύριοι καθηγηταί, διὰ τὴν ἄοκνον ἐπιμέλειαν, μεθ' ἧς ἐξετελέσατε τὰ καθήκοντά σας. Εἰς ὑμᾶς πάντας ὀφείλομεν τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν σημερινῶν ἐξετάσεων. Προσηνέγατε οὕτω εἰς τὴν φιλην πατρίδα καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος σπουδαίαν ὑπηρεσίαν, νὰ ἦσθε δὲ ὅλοι πεπεισμένοι, ὅτι ὁ υἱός μου θέλει πάντοτε ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως.»

Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς κ. Χαρίλαος Τρικούπης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπιτρέψατε, Μεγαλειότατε, εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀξιοθέντας τῆς τιμῆς ἵνα παρασταθῶμεν εἰς τὴν ἄρτι λήξαν τριήμερον δοκιμασίαν τοῦ διαδόχου, ὅπως ἀπηχῆσωμεν τὴν ἐκφρασὴν τῆς χαρᾶς ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῆς δοκιμασίας ταύτης.

«Ἐξῆλθεν ὁ διάδοχος τοῦ ἀγῶνος, φέρων πρὸς

εκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ τῷ ζητήσωσι λόγον τοῦ βίου αὐτοῦ, πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου καθημένους γονεῖς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸ ἔθνος, τὴν ἀπόδειξιν ὅτι εἰργάσθη ἐν πλήρει τῇ συνειδήσει τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς Ἑλληνα βασιλόπαιδα καὶ διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου.

« Ἀντελήφθημεν πάντες τῶν δώρων, δι' ὧν δαψιλῶς ἐπροίκισεν ἡ φύσις τὸν διάδοχον, καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν δώρων τούτων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν. Ἀντελήφθημεν τῆς ἀσφαλούς κρίσεως, τῆς εὐρείας μνήμης, τῆς διαυγείας τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ εὐστόχου τῆς ἐκφράσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ καὶ ἐν ξέναις γλώσσαις. Ἀντελήφθημεν τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἐφέσεως καὶ τῆς εἰς ταῦτα ἐπιδόσεως, ὡς ἀπεκδέχεται τὸ ἔθνος παρὰ τοῦ ἰσταμένου εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου. Ἰδίως ὅμως ἀγαλλόμεθα ἐφ' ἣ ἠρύσθημεν ἐκ τῶν ἐξετάσεων αὐτοῦ πεπειθῆσαι, ὅτι γινώσκει τί ὀφείλει πρὸς ἑαυτὸν, τί ὀφείλει πρὸς τοὺς γονεῖς, τί ὀφείλει πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀναδειχθῇ ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ.

« Αἱ γνώσεις καὶ ἡ μόρφωσις, ὧν ὑπῆρξαν μάρτυρες, δὲν ἠδύνατο νὰ παραχθῶσιν ἐκ μόνης τῆς συνήθους φιλοπονίας ἐπιμελοῦς μαθητοῦ. Τὴν ἐξήγησιν τοιούτων φαινομένων ἀνευρίσκομεν μόνον εἰς αἰτία ἠθικά, εἰς βαθεῖαν συναίσθησιν ἱεράς ἀποστολῆς.

« Ἀπένειμεν ὁ βασιλεὺς ἔνθερμα, ὅσον καὶ δικαία, εὐχαριστήρια πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀγωγῆς καὶ πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ διαδόχου, ἀλλὰ καθῆκον ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασταθέντας εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἵνα διεξηγησώμεν τὴν ὀφειλομένην τῷ βασιλεὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῇ ἐπιτελεσει ὑψίστου βασιλικοῦ καθήκοντος διὰ τῆς μερίμνης, ἣν ἐπεδείξατο, ἐποπτεύων διὰ τοιοῦτου διευθυντοῦ τὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦ διαδόχου καὶ διὰ τοιούτων καθηγητῶν τὰ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ πρὸς ἣν κέκληται ἐθνικὴν λειτουργίαν.

« Μεταβαίνων ἤδη ὁ διάδοχος εἰς νέον στάδιον βίου, καθ' ὃ ἀρχεται τῆς ἐπιτελέσεως τῆς λειτουργίας ταύτης, συνδυάζων πρὸς τὰς τῆς ἀποκλειστικῆς θεωρητικῆς σπουδᾶς τὴν ἐφαρμογὴν, θὰ ἔχῃ ἐν τούτῳ ἄμεσον ἀντιλήπτορα καὶ ὀδηγὸν τὸν Βασιλέα, μνουόμενος ἀπὸ τοῦδε εἰς ἣν ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐτῷ ὡς διάδοχος τοῦ θρόνου τελεσιουργὸν συνδρομήν. Συμπράττων μετὰ τοῦ βασιλέως, θὰ διδάσκηται ἐκ τῆς παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπληρώσεως τῶν συνταγματικῶν καὶ ἐθνικῶν τοῦ θρόνου ὑποχρεώσεων, ὅτι ἡ εἰλικρινὴς τοῦ συντάγματος ἐφαρμογὴ ἐπαγίωσε τὰ θεμέλια τοῦ θρόνου, διὰ τῆς πληρώσεως δὲ τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων κατέκτησεν ἡ βασιλεία τὴν συνει-

δησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Συνεχίζων ὁ ἡγεμὼν τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας τῶν μεταβαλλομένων κυβερνήσεων καὶ παρέχων ἑαυτὸν εἰς τὸν κατεσπαρμένον ἑλληνισμὸν ὡς κέντρον τῆς ἐνότητος αὐτοῦ, ἐκπληροῦ διπλὴν λειτουργίαν, τὴν τοῦ συνταγματικοῦ βασιλέως, οὗ τινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ κράτος, καὶ τὴν τοῦ ἑλληνο βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀναγνωρίζουσιν ἐθνικὸν ἄρχοντα, ἄνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεων τῆς καρδίας.

« Εὐελπιζόμεθα ὅτι τοιαύτης ἐνεργείας ἐπὶ μακρὸν ἔσται συμπράκτωρ ὁ διάδοχος, παρασκευάζων ἑαυτὸν πρὸς τὸ μέλλον καὶ παρέχων τῷ πατρὶ ἀνακούφισιν.

« Ἐν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ προπίνω ὑπὲρ τῆς υἰείας καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ βασιλέως, προπίνω ὑπὲρ τῆς υἰείας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς βασιλείας, παρούσης νοερώς κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν ταύτην καὶ ἐθνικὴν τελετήν, καὶ εὐχομαι ἵνα, ἐξακολουθῶν ὁ βασιλεὺς στερεῶ τῷ ποδὶ τὴν συνταγματικὴν καὶ ἑλληνικὴν αὐτοῦ πορείαν, καὶ παράπλευρον ἐν ταύτῃ ἔχων τὸν διάδοχον, κατευδώσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ βουλῶν τῆς θείας προνοίας. »

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως τῆς Βυχαρίας Λουδοβίκου τοῦ Β', ἰταλικὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει τὰ ὀνόματα παραφρόνων βασιλέων τῶν παρελθόντων χρόνων. Τοιοῦτοι δ' ἦσαν ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας, ὅστις ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ ἐκδιώχθει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἥσθι χόρτον ὡς βοῦς, καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων· ὁ Καλιγούλας ὁ κηρύξας ἑαυτὸν Δία καὶ τὸν ἵππον τοῦ ἀναγορεύσας ὑπατὸν· ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος ὁ ΣΤ', ὁ ἀνγκασθεὶς νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου ἐν ἔτει 1393, ὃ πρὸς διασκέδασιν ἐπενόησεν ἡ βασίλισσα σύζυγός του τὸ χαρτοπαίγνιον. Παράφρων ἦτο καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' καὶ ἡ βασίλισσα Ἰωάννα τῆς Καστίλιας. Ὁ σουλτάνος Μουσταφᾶς ὁ Α' ἐξῆθρονίσθη ἐν ἔτει 1617 διὰ παραφροσύνην. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φερδινάνδος ὁ ΣΤ' ἐνόσει ἀνάγον μελαγχολίαν· ὁ τῆς Δανίας Χριστιανὸς ὁ Ζ' ἐξῆζην ἐγκεκλεισμένος ἐπὶ ἔτη 24 ἀπὸ τοῦ 1784 καὶ ἐρεξῆς ἐν τῷ πύργῳ Πενδεβούργῳ παράφρων, ὁμοίως καὶ ὁ τῆς Ἀγγλίας βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Γ' ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Οὐίνδωρ. Ἄλλ' ὁ κατάλογος οὗτος τῆς ἰταλικῆς ἐφημερίδος εἶναι ἀτελής καὶ ἐλλιπέστατος, καὶ ὄντως δυσχερὴς εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις πάντων τῶν μαινομένων, ὅσοι ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐκυβέρνησαν λαοὺς.

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν διώρυσεν ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας, τὸ σχῆ-